

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА

44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ДО

ПРОФ. Д-Р КОСТАДИН АНГЕЛОВ

МИНИСТЪР НА

ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ВЪПРОС

от Георги Гьоков и Донка Симеонова, народни представители от ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасяме въпрос

ОТНОСНО: Закриването на Дом за медико-социални грижи за деца „Мария Луиза“ в казанлъшкото село Бузовград.

Уважаеми господин Министър,

Процесът на деинституционализация на грижата за деца има основна цел да промени живота на тези изпаднали в неравностойно положение деца. От ключово значение за осъществяване на тази цел е реализирането на Националната стратегия „Визия за деинституционализацията на децата в Република България“ 2016-2020 г. и Плана за действие за изпълнение към нея. Предстои завършване на започнатия процес на деинституционализация и затваряне на останалите да действат към момента домове за деца в неравностойно положение, в т.ч. домовете за деца, лишени от родителска грижа.

С приближаване на крайния срок за затваряне на малката част, оцелели до момента, „домове“, реакциите са от одобрение (в по-малка степен) до пълно недоумение защо ако една

„институция“ е добре функционираща, трябва да бъде закривана, и ако закриването е мотивирано, защо се прави в най-неподходящия момент. А това е така, защото обществото не е в достатъчна степен убедено, че деинституализацията е най- правилното решение, особено що се отнася до децата с тежки увреждания и лишени от родителска грижа, а и защото не вижда перспективата за тези деца.

Нашият въпрос е свързан със закриването на Дома за медико-социални грижи за деца „Мария Луиза“ в казанлъшкото село Бузовград. Той е един от най-старите домове за деца с увреждания, намира се на 5 км южно от гр. Казанлък и е директно подчинен (методично и финансово) на Министерство на здравеопазването. Освен това е единственото по рода си лечебно заведение, създадено преди 40 години, за деца със специални нужди и в него се лекуват, отглеждат, рехабилитират и възпитават 80 деца - от новородени до деца на 7 годишна възраст, с различни заболявания и съдби. Почти 70 % от настанените деца са със заболявания от целия спектър на медицинската патология – детска церебрална парализа, хидроцефалия, микроцефалия, вродени малформации, генетични заболявания, изоставане в умственото развитие и др. В момента има настанени 22 деца, от 7 до 15 годишни, които са много тежко увредени, лежащи и които е невъзможно да бъдат отглеждани в който и друг дом, поради тежката патология и неосигуреността на останалите домове с медицински персонал.

След 31 декември 2020 г. повече от 20 деца ще бъдат отведени, неясно къде, а 25 души персонал остават безработни. До момента ръководството на Дома не е уведомявано и подготвяно по никакъв начин за предстоящото закриване.

След едни такива „действия на пожар“ възникват много въпроси. Повярвайте, у нас няма идея да се „заяждаме“ с властта, в случая и със здравното или социалното министерство. Идеята ни е да обърнем внимание, че има проблем и да направим най-доброто за тези „забравени от бога“ и от тези, които са призвани по Конституция да се грижат за тях, деца в неравностойно положение, с тежки увреждания и лишени от родителска грижа. Имаме усещането, че държавата не се води от интересите на тези деца, а от обвързаностите с европейските политики и сроковете за прилагането им. Кое е недопустимо.

Уважаемни господин Министър, молим да отговорите на следните въпроси:

Какво налага това бързано и това спешно закриване на Дома за медико-социални грижи за деца „Мария Луиза“ в казанлъшкото село Бузовград?

Защо изобщо е нужно една работеща институция да бъде закривана?

Защо това се прави в момент, в който цялата държава е „блокирана“ от извънредните мерки, свързани с пандемията на COVID-19?

В интерес на децата ли е това? Не смятате ли, че закриването ще се отрази изключително негативно на здравето и живота на тези и без това болни деца? Твърди се, че част от децата (над 7 години) ще бъдат „преместени“ в 4 дома из цялата страна, но две от тях са на кислородна терапия и е много вероятно да не издържат транспортирането до друг град, където евентуално ще бъдат настанени. Кой ще носи отговорност при евентуален инцидент?

Молим отговорът на въпроса да е в писмен вид.

Георги Гьон

Донка Симе